

[Oluf Pedersen.]

foreliggende kan jeg derimod ikke finde rammende Bemærkninger, som er bedre karakteriserende.

Det er ikke saadan, at Regeringen kan føle sig forpligtet til at fremsætte et Lovforslag som det, det her har fremsat. Rent programmæssigt er Socialdemokraterne imod det, man har direkte givet Udtryk for, at alle varefordyrende Skatter skal afskaffes. Det gælder Socialdemokratiet, og ser man paa de Radikale, ja, saa er Forholdet det, at man fra den Side har vendt sig meget stærkt imod enhver Form for Toldbeskyttelse, ja, man ønskede saagar al Told afskaffet. Og selv hos Partiet Venstre er Forholdet det, at man programmæssigt vender sig mod en Told paa Raavarer, paa nødvendige Ting, og det vil altsaa sige, at et meget stort Flertal programmæssigt er imod en Korntold. Der er det mærkelige ved det, at der er ikke noget af Partierne, som har ændret i dette Program. Det var dette Program, som man gik ud til Valg paa, dette Program, som man søgte Tilslutning paa.

Hvis man heroverfor vil sige: Ja, men vi havde da brudt disse Programpunkter, inden vi kom til Valg nu i Oktober, saa er der jo noget rigtigt i det; man havde brudt dem. Men alle vi, der ved, hvordan Valgkampen formede sig, ved jo ogsaa, at under Valgkampen var det ikke saadan, at man fra noget af de tre Partiers Side kom ud til Vælgerne og roste sig af, at man havde brudt Programmet med Hensyn til Beskyttelse, at man gik ud og lovpriste sig selv, fordi man var gaaet ind i en Toldpolitik, men at man tværtimod kom ud og lovede Bod og Bedring, at man i Virkeligheden førte sin Valgkamp — dette gælder ikke mindst Socialdemokratiet — mod den Varefordyrelsespolitik, som man fra anden Side krævede udvidet. Ovre i Vestjylland gik man fra praktisk talt alle Sider imod Korn-tolden, derovre gælder det ogsaa Partiet Venstre, hvis Kandidater udtalte sig mod Kornordning og Toldordninger; under hele Valgkampagnen har jeg ikke hørt en menig Venstremand tage Ordet, uden at han, naar han kom ind paa Ordningerne, vendte sig imod alle Ordningerne og sagde: Alle disse Ordninger er ikke for det danske Landbrug en eneste Øre værd. Man har altsaa ikke ført Valgkampen paa en saadan Maade, at den forpligter til Genfremsættelse af Korn-toldforslag, saaledes som det her er sket.

Naar Ministeren begrunder Fremsættelsen med, at Landbrugsraadet har henstillet til Ministeren at fremsætte et Korn-

toldforslag, maa man have Lov til at spørge, om Landbrugsraadet ogsaa har henstillet til Ministeren at fremsætte et Korn-toldforslag med højere Told end den, der var i det tidligere Forslag, og om den højtærede Landbrugsminister har faaet Tilslutning fra Husmandsforeningernes Folk til en Forhøjelse af Korn-tolden. Jeg gør i denne Forbindelse opmærksom paa, at den Tilslutning, man i sin Tid fik fra Husmandsforeningerne, gjaldt en Brødkornspris paa 12 Kr., en Pris paa Foderkorn paa 10 Kr. I den Korn-toldlov, der gælder, er Prisen paa Majs sat op til 11½ Kr., altsaa 1½ Kr. over det, Husmændene i sin Tid gik med til, og man foreslaar nu yderligere at sætte Prisen op med 1 Kr.

Der kan være saa meget mere Grund til at stille det Spørgsmaal til den højtærede Landbrugsminister, som Husmandsforeningernes Ledelse, da de gav deres Tilslutning ved Odense-Mødet — en Tilslutning, jeg for saa vidt beklager —, udtalte, at det var en ufravigelig Betingelse, at der samtidig skete en betydelig Rentenedsættelse, det vil sige, at det, der var en ufravigelig Betingelse for at gaa med selv til de 10 Kr., ikke er opfyldt. Jeg forstaa derfor ikke, at Landbrugsraadet som Helhed virkelig skulde have opfordret Ministeren til at fremsætte et Lovforslag som det foreliggende.

Efter Regeringens Forslag sætter man Tolden meget betydeligt op, man fordobler Tolden paa haard Hvede og ansætter den til mindst 3 Kr. pr. Tønde. Denne forøgede Told paa 3 Kr. pr. Tønde Hvede staaer for øvrigt i mærkværdig Modsætning til Udtalelser, der blev fremsat af det ærede Medlem Hr. Rasmussen (Gylling), som ønskede Hvedeprisen nedsat. Det, der her foreslaas, giver det stik modsatte Resultat af det, det ærede Medlem ønsker. Ifølge de Udtalelser, der blev fremsat af den højtærede Landbrugsminister, drejer det sig om en Indførsel paa ca. 1½ Mill. Tdr. Hvede, det vil sige, at Hvedetolden, forudsat at Indførselen ikke gaar ned, vil give et Beløb paa ca. 4½ Mill. Kr. ud over det, man faar i Øjeblikket. Desuden har man stillet Forslag om at forhøje Majstolden med 1 Kr. Naar man regner med Indførselen i 1935 paa 2,2 Mill. Tdr., faar man altsaa 2,2 Mill. Kr. mere i Majstold; man forhøjer altsaa Tolden med 6—7 Mill. Kr., saaledes at dette Lovforslag i Forhold til den bestaaende Lovgivning giver ca. 50 pCt. Forhøjelse af Korn-tolden.

Og hvis man vil se, hvad det betyder mere i Toldbeskyttelse, vil det dreje sig om